

De tilfangetagne søstre der angreb romerne med teltpløkker

Dette er oversat fra Al-Wahidi's historiske værk, Futuhat Al-Sham, ('Levantens erobringer')

Peter samlede de muslimske kvinder ved Istiryaaq-floden. Han fik øje på Khawlah bint al-Azwar og anså hende for at være den kønneste og sagde til hans mænd, "Hun er min og jeg er hendes. Ingen af jer skal have indvendinger imod det." De accepterede og således valgte hver romer en kvinde, sigende, "Hun er min." De samlede kvæg og krigsbytte og afventede Paulus. Kvinderne var tilbageholdt i et telt. De fleste af dem var ældre kvinder fra Himyar-stammen, 'Amaliqah og Tubba. De var vant til at ride ud om natten og bekæmpe arabiske stammefolk.

Khawlah, Dirar bin al-Azwar's søster, (ra) adresserede kvinderne, "*O døtre af Himyar! O værdifulde af Tubba! Er I tilfredse med at blive overtaget af romerske kuffar og være deres slave-piger? Hvad er der sket med det mod, som arabiske slave-piger og arabere snakkede om? Hvor sørgeligt at jeg nu ser jer frarøvet enhver form for mod og ære. Jeg anser døden bedre end ydmygelsen ved at tjene romere!*"

Afirah bint 'Affar al-Himyariyah (ra) sagde, "*Det du har nævnt, O datter af Azwar, om vores mod, intelligens og titel er sandt. Det er også sandt at vi er vant til at ride på heste og udsætte fjenden for besvær om natten. Men hvad kan vi gøre, vi har ingen heste, eller spyd eller sværd, eller nogen form for våben? Du ved udmærket at de kom pludseligt og fangede os som vildfarne får da vi ingen våben havde.*"

Khawlah (ra), "*O døtre af Tubba, jeres forsømmelse er ingen undskyldning. Vi kan løsrive teltets pløkker og angribe uslingerne med disse. Måske vil Allah give os sejr, ellers vil vi have opnået martyrium. Sådan vil vi fjerne vanære fra vores pander.*"

Afira (ra), "*Ved Allah! Sikke et pragtfuldt og passende forslag.*"

Således løsrev kvinderne en pløkke hver. Khawlah bandt hendes bælte og satte en pløkke på hendes skulder og førte an, efterfulgt af Afirah, Umm Aban bint 'Utbah, Salamah bint Nu'man bin Muqirr og andre, råbende, "*Er der en udfordrer?*"

Khawlah (ra) begyndte at lede den kvindelige hær og få dem til at indtage krigsformation, "Vær akkurat som delene på en kæde, aldrig separeret. Må Allah forbyde at I separere, for så vil spydene penetrere jeres bryst, sværdene vil skære jeres nakker, jeres hoveder vil blive afskåret fra jer og stablet sammen her." Hun nærmede sig en romersk soldat og slog ham med pløkken så hårdt på hovedet, at han faldt sammen og døde omgående. Romerne blev ramt af forvirring og spurgte hinanden, "Hvad foregår der?", da de pludseligt så kvinder der bar på pløkker nærme sig dem i kampformation.

Peter skreg til dem, "Hvad har I gang i, I skurke?"

Afirah (ra) svarede, "Vi har bestemt os for at vi i dag vil korrigere jeres hjerne med disse teltpløkker og forkorte jeres levetid, for således at fjerne vanære fra vores forfædres ansigter."

Peter grinte og sagde til sit folk, "Skam jer. Gå, spred jer og fang dem levende, men den der fanger Khawlah skal ikke få sig nogle ideer (med hende)."

Romerne kredsede rundt om kvinderne indtil de til sidst omringede dem. Men så snart en af dem nærmede sig kvinderne (raa), så ville kvinderne brække hestens ben med pløkkerne og når romeren så faldt, ville de gennembore hans ansigt med pløkkerne. Gennem denne taktik, blev 30 romerske soldater dræbt og ingen nærmede sig kvinderne længere. Peter blev rasende og efterfulgt af hans følgesvende, steg de alle af deres heste. De kom gående hen til kvinderne hvor de løftede deres sværd og næver. Kvinderne skyndte at samle sig og sagde, "Død i ære er bedre end et liv i vanære."

Peter gjorde meget ud af at bekæmpe kvinderne, men opnåede intet andet end yderligere frustration. Han kiggede på Khawlah og så en frygtløs løve der reciterede følgende,

Vi er Himyars og Tubbas døtre

At dræbe jer er nemt

For vi er krigens flammer

Til jer venter der sig kæmpe problemer

Peter lyttede til hende. Hendes skønhed fristede ham. Han sagde, *"O min arabiske kvinde, stop nu. Jeg værdsætter dig og vil fortælle dig mit hjertes hemmelighed som med sikkerhed vil tilfredsstille dig – tilfredsstiller det dig ikke at jeg bliver din mester, taget i betragtning at jeg er enhver kristen kvindes begær. Yderligere, jeg ejer farme, frugtplantager, rigdomme og kvæg og jeg har en prestigefyldt position hos selveste Heraclius. Al dette vil være dit, hvis du dog ville stoppe med at ødelægge dig selv gennem dine egne hænder."*

Khawlah (ra) svarede, *"Din usle kaffir, søn af en beskidt hore! Ved Allah! Med denne pløkke vil jeg skrabe din hjerne ud. Du er endda ikke værdig til at varetage mine kameler eller får, vi er ikke lig hinanden."* Peter blev rasende og sagde til korstilbederne, *"Hvilken større skam findes i hele Syrien og Arabien, hvis en gruppe af kvinder formår at overkomme jer. Frygt Jesus Kristus og Caesar Heraclius og dræb dem alle."*

Korstilbederne fik fornyet energi og angreb. De muslimske kvinder modstod standhaftigt deres angreb indtil de så støven i horisonten fra Khalids mænd og deres sværd der glitrede. Khalid (ra) stoppede op og sagde til hans mænd, *"Hvem vil drage afsted og finde ud af hvad der sker?"*

Rafi bin Umayrah (ra) meldte sig frivilligt og vendte tilbage med nyheden om at det er de muslimske tilfangetagne kvinder der var i gang med at forsvare dem selv.

Khalid (ra), *"Fantastisk! Disse er kvinderne fra stammerne Amaliqah og Tubba... O Rafi, disse kvinder er berømte for deres kæmpevner. Hvis de i sandhed udviser sådan et mod som du beskriver, så vil de permanent efterlade et stempel på araberne og de vil fjerne svaghedens stempel fra kvinder."*

Muslimernes ansigter lyste op af glæde grundet Rafi's nyhed om de kæmpende kvinder med teltplokkerne og Dirar sprang op af glæde. Han smed sin sjal som han var iklædt og tog fat om sit spyd, med ønsket om at være den første til at nå dem, men Khalid (ra) råbte op, *"Vent lidt Dirar, forhast ikke. Den der udfører et arbejde med tålmodighed, færdiggøre det, men den der skynder sig, opnår sjældent mere end sin hensigt."*

Dirar (ra), *"O hærfører, hvordan kan jeg være tålmodig i at hjælpe min søster?"*

Khalid (ra), *"Hvis Allah ønsker, så vil hjælp og sejr være nær."*

Han opstillede hesten i kampformation, løftede flaget og gik i retning af hærens centrum sigende, *"O Muslimer! Når I nærmer jer fjenden, så spred jer og omring dem. Sæt jeres lid til Allah at han vil løslade vores kvinder og være barmhjertig overfor vores børn."* Muslimerne svarede ham glædeligt tilbage og herfra førte Khalid (ra) hæren an.

Korstilbederne var optaget af kampen mod kvinderne da Khalid og hans mænd kom dem til undsætning. Khawlah råbte, *"O Tubba's døtre, Allah har vist jer Sin barmhjertighed og har bragt glæde til jeres hjerter."*

Da Peter så Khalids hær nærme sig med al dens glans og glitter og spydene rettet imod hans mænd og sværdene hævet, blev hans hjerte ramt af frygt. Peters soldater blev forvirret og kiggede på hinanden. Peter sagde til kvinderne, *"Siden vi også har døtre, mødre, søstre og tanter, så er mit hjerte blevet fyldt med kærlighed og medlidenhed til jer. I Korsets navn, frigiver jeg jer. Når jeres mænd ankommer, kan I fortælle dem dette."*

Peter greb fat i tøjlen på sin hest og ville stikke af fra kampen, men inden hans hest nåede at gallopere, så han to mænd komme ridende imod ham. En af mændene bar rustning mens den anden havde bar overkrop og red på en hest uden sadel og med et spyd i hånden. Den første var Khalid (ra), den anden Dirar (ra).

Da Khawlah fik øje på sin bror, råbte hun, *"Hvor har du været så længe, min bror? Allah har gjort os uafhængige af jeres hjælp."*

Peter råbte til Khawlah, *"Gå til din bror, selv hvis det skulle ødelægge mit hjerte, jeg overgiver dig til ham."*

Han ville tage væk fra kampen, men Khawlah svarede ham, *"At du angiveligt giver din hånd i harmoni og vi vender os fra dig, er ikke arabernes måde (at gøre tingene på). Du er udelukkende en slave af dine lyster og en der søger nydelse."* Hun gik efterfølgende op foran ham.

Peter; *"Min kærlighed til dig har forladt mit hjerte. Jeg ønsker ikke at se dit ansigt."*

Khawlah, *"O men jeg kan aldrig give slip på dig!"*

Hun løb med fuldt fart efter ham, mens Khalid og Dirar var på vej for at hjælpe hende, med Khalids hær i hælene.

Peter, *"O araber, tag din søster. Tillykke, jeg overdrager hende til dig."*

Dirar, *"Meget vel, jeg tager imod, men i øjeblikket har jeg intet andet at give dig igen end spidsen af mit spyd. Tag imod det."*

"Og når I bliver hilst med en hilsen, hils tilbage med en bedre hilsen eller i det mindste på lige fod."

[Quran, 4:86]

Dirar angreb og med et stød med spyddet ramte han Peter i hjertet, samtidig med at Khawlah slog på hestens ben. Hesten faldt til jorden og Peter, Allahs fjende, var ved at falde ned mod jorden da Dirar stak ham i siden, Peter kollapsede og døde. Khalid (ra) råbte, *"Tillykke, sådan et spyd kan kun ejes af en der aldrig er foruden succes."* Muslimerne havde omringet romerne og formåede at dræbe 3.000 af dem.